

4. Рибопродуктивність цьоголіток в умовах промислового вирощування, кг/га	980	115	1127
5. Вихід цьоголіток із вирощування, %	65	-	-
6. Середня маса цьоголіток, г	25	-	-
7. Затрати комбікорму при вирощуванні цьоголіток та дволіток, одиниць	4,7	90	4,23
8. Вихід однорічок із зимівлі, %	75	107	80,25
9. Рибопродуктивність дволіток при товарному вирощуванні, кг/га	1200	-	-
10. Вихід дволіток, %	85	-	-
11. Середня маса дволіток, г	400	-	-

Серед інтенсифікаційних заходів виробництва ставкової риби слід відмітити такі: підготовка ставів до експлуатації; меліорація та удобрення ставів з метою покращення природної кормової бази; ущільнена посадка у стави коропа; полікультура коропа, рослиноідних та інших цінних видів риб; годівля риб штучно виготовленими кормами; селекційно-племінна робота і створення у водоймах оптимальних умов вирощування риби.

Література:

1. Сборник нормативно-технологической документации по товарному рыбоводству. – М.: Агропромиздат, 1986. – Т.1. – 261 с.
2. Положення про апробацію селекційних досягнень у тваринництві. – К., Асоціація “Україна”. – 1992. – 24 с.

УДК 636.087.8

Левандовський О. М., студент ОКР «Магістр» спеціальності «Технологія виробництва і переробки продукції тваринництва»,

Науковий керівник – Вербельчук Т.В., кандидат с.-г. наук, доцент

Житомирський національний агроекологічний університет, м. Житомир, Україна

БІОЛОГІЧНА ДІЯ ТА ВЛАСТИВОСТІ ФЕРМЕНТНИХ ПРЕПАРАТІВ, ЩО ВИКОРИСТОВУЮТЬСЯ У ТВАРИНИЦТВІ

Свинарство є однією з рентабельних галузей тваринництва, тому що свині є багатоплідними і скороспілими тваринами. У порівнянні з іншими продуктами тваринництва максимальну кількість корисних речовин людиною засвоюється з свинини. Витрати корму на одиницю приросту при виробництві свинини в 1,5-2,0 рази менші, ніж при виробництві яловичини. При інтенсивному веденні галузі свинарства від однієї свиноматки за рік отримують 2,0-2,5 т свинини, витрачаючи на одержання 1 кг продукції 4-4,5 кормових одиниць. У сучасних умовах основним в технології виробництва свинини є принцип ресурсозбереження, що дозволяє істотно збільшити обсяги виробництва і підвищити прибутковість галузі тваринництва.

Успішне ведення свинарства на 60-70 % залежить від рівня і якості годівлі, на 15-25 % – від генофонду і племінної роботи і на 10-20 % – від умов утримання тварин. Підвищення прибутковості свинарства залежить від біологічної повноцінності годівлі та витрат кормів на одиницю приросту, від формування якісного стада та інтенсивного використання свиноматок.

Одним із актуальних напрямів підвищення продуктивності тварин є пошук, випробування та додавання до раціону різних кормових добавок та біологічно активних речовин. Досягти цієї мети допоможуть біологічно активні речовини, які виробляє біотехнологічна промисловість, зокрема, ферментні препарати. Вони займають особливе місце в годівлі тварин, і їх промислове виробництво та використання практикується в багатьох країнах світу. Адже близько третини органічної речовини, що надходить з кормом, не засвоюється тваринами. Зниження цих втрат тільки на 2-3 % дозволяє отримати сотні тонн додаткової продукції тваринництва. Особливо доцільно вводити ферментні препарати в раціон молодняка, у якого ферментативні системи травлення ще недостатньо розвинуті.

Ферменти це білкові каталізатори, які контролюють у живому організмі усі хімічні реакції. Вони забезпечують асиміляцію, засвоєння поживних речовин та дисиміляцію. Ферменти сприяють перетворенню складних речовин у прості з виділенням енергії, тому широко використовуються не лише у сільському господарстві, а й у інших галузях промисловості, таких як медицина, хімічна, текстильна, харчова.

Основною біологічною дією ферментів у сільському господарстві є покращання засвоєння білків і вуглеводів кормів за рахунок руйнування клітинних оболонок, підвищення активності власних ферментів травлення і процесів всмоктування, покращання мікробіологічного середовища кишечника за рахунок зниження в'язкості, а також компенсування дефіциту ферментів травлення на ранніх стадіях розвитку тварин.

Саме ці біологічні ефекти призводять до покращання економічних показників тваринництва, серед яких більш повне використання поживних речовин і енергії кормів (фактична поживна активність раціону збільшується на 5-15 %), зниження витрат кормів на одиницю продукції (на 5-15 %), ріст продуктивності за умов сталих раціонів, можливість заміни дорогих компонентів кормів (кукурудза) на більш дешеві (пшениця, ячмінь, жито) без зниження продуктивності, зниження рівня інфекційних захворювань і потреби в антибіотиках.

Аналіз усіх існуючих ферментів дає можливість виділити сукупність їх характерних ознак, систематизувати їх і класифікувати.

У сільському господарстві найбільше використовуються ферменти, які відносяться до класу гідролаз. Це такі ферменти, котрі каталізують реакцію гідролізу – розщеплення складних сполук до простих відбувається з приєднанням води.

Усі гідролази є досить поширеними ферментами, ефективно покращують використання поживних речовин корму і підвищують продуктивність тварин, а тому є дуже важливими в обмінних процесах.

За кількістю ферментів, що входять до складу відповідного препарату, усі ферментні добавки поділяють на моноензимні та мультиензимні. Особливо

широкого застосування сьогодні набули мультиензимні композиції, до складу яких входять різні комбінації ферментів (пектат-транс-еліміназа, амілаза, целюлаза, ксиланаза, бета-глюканаза), що обґрунтовано ефективністю їх біологічної дії.

Моногастричні тварини через фізіологічні причини не можуть руйнувати стінки зернових компонентів за відсутності відповідних ферментів, а тому введення в комбікорми екзогенних та транселіміназних ферментів дозволяє руйнувати клітинні стінки рослинних кормів та розщеплювати протопектин. Засвоюваність продуктів гідролізу під дією комбінацій згаданих ферментів з іншими зростає на 20 %.

Таким чином, мультиензимні композиції суттєво підвищують обмінну енергію кормів, покращують засвоюваність тваринами амінокислот, протеїну, вуглеводів та мінеральних речовин, а тому є дуже важливими для пришвидшення росту та продуктивності.

Усі ферменти характеризуються відповідною активністю дії, яка визначає їх оптимальну дозу. Будь-яка активність ферментного препарату залежить від строків використання, температурних режимів, вологості та рН середовища, в якому діє препарат. Недотримання відповідних режимів суттєво знижує активність препарату.

УДК 639.31:639.2.05(477.41)

Левченко О. Ю., студент ОКР «Бакалавр» напрямку підготовки “Водні біоресурси та аквакультура”,

Науковий керівник – Глебова Ю. А. кандидат с.-г. наук

Національний університет біоресурсів і природокористування, м. Київ, Україна

ДИНАМІКА ЗАРИБЛЕННЯ ТА ВИЛОВУ ВОДНИХ ЖИВИХ РЕСУРСІВ КОРИСТУВАЧАМИ У КАНІВСЬКОМУ ВОДОСХОВИЩІ

Технологічний прогрес та різке збільшення кількості людей на планеті спричинило інтенсивний вилов промислових та непромислих видів риб. На даний час є доцільним втримати тонкий баланс між зарибленням молоддю водойм та промисловим виловом риб.

Мета даної статті – дати оцінку запасів водних живих ресурсів Канівського водосховища.

У 2010 р. було проведено зариблення Канівського водосховища за рахунок користувачів дволітками строкатого товстолобика – 0,043753 млн. екз, середньою наважкою 131 г.

У 2011 р. зариблення Канівського водосховища було проведено за рахунок державного замовлення, користувачів, та Київською міською організацією Українського товариства мисливців та рибалок. ДП рибгосп “Толокунський” ТОВ “Авенсіс-Будсервіс” реалізував 0,159050 екз. товстолоба та 0,040961 екз. білого амура для вселення їх в Канівське водосховище в рамках бюджетної програми. Користувачами, громадськими організаціями,